

Pomsta za padlé české vojáky?

Autor: Jaroslav Štefec

Aniž bych v nejmenším zpochybňoval odvahu českých vojáků, kteří zemřeli v **Afghánistánu** při sebevražedném útoku bojovníka některého z tamních mocenských uskupení, nebo povinnost českého státu maximálně se postarat o jejich bezpečnost, tohle by se stávat nemělo. A čekám ostrou reakci českých politiků, především prezidenta republiky jako nejvyššího velitele ozbrojených sil, premiéra, nebo alespoň ministra obrany.

O co jde? Nevím jestli jste to postřehli, ale v médiích zazněla z nejvyšších míst velení AČR slova o „pomstě za padlé české vojáky“. Při vší úctě, tohle je těžce za hranou. Komu, za co a jak se velení AČR chce mstít? Byli údajně vlákáni do léčky. Chápu. Jak zákeřné! Ale tohle je válka, páni generálové, a politické kecy o „mírové misi“ si odpusťte. Mírových misí se vojáci nezúčastňují.

Stejně tak si odpusťte plky o nějakém „pohánění před soud“. Koho, jak a proč chcete pohánět před soud? Velitele konkrétní ozbrojené skupiny za dobře zorganizovanou vojenskou léčku? Ti lidé tam sami sebe nevnímají jako teroristy, ale považují se i pod vlivem silné víry za svaté bojovníky za svobodu své vlasti a odchod všech cizích vojáků, kteří ji sužují už několik set let. Za to je, páni generálové, chcete trestat?

Zazní-li podobná slova, měly by se okamžitě zuřivě rozbíkat červené kontrolky všem lidem,

kterým opravdu jde o obranu demokracie. Té skutečné, nikoliv té, o níž tak rádi hovoří naše tak zvané „politické elity“. Jak může vedení české armády vyhlašovat nějaká „pomstychtivá tažení“ a slibovat někomu jakousi pomstu? Na základě jakého mandátu?

Vojáci jsou pouhými nástroji státu, od nejposlednějšího vojína, po náčelníka generálního štábu, a nepřísluší jim v žádném případě vyslovovat cokoliv, co nemá odborný charakter, nebo to dokonce přímo souvisí se zahraniční nebo bezpečnostní politikou státu. Zvláště když nikdo z nich nedokáže odhadnout následky, které podobné řeči mohou mít pro naši zem. Chybějící ministr zahraničí rozhodně není pro nic podobného omluvou!

Rád bych věřil, že se páni generálové neinspirovali praktikami svého kolegy, někdejšího šéfa Vojenského zpravodajství a oblíbeného „vojáckého“ velitele z Afghánistánu, které se zřejmě pod vlivem tamějších zkušeností pod jeho vedením „mstilo“ nejen lidem nepohodlným některým strukturám uvnitř resortu obrany nebo velkým obchodním firmám, ale i těm, kteří byli nepohodlní milence premiéra. Vyjádření tohoto typu podobné myšlenky rozhodně vyvolávají. Stejně jako logicky nastolují otázky, zda se nám „civilní řízení armády“ tak trochu nevyvíká z rukou. A k čemu by to mohlo vést.

Slova o „pomstě za mrtvé“ navíc evokují v naší zemi velmi ošklivé vzpomínky na dvě malé obce, jednu nedaleko Kladna a druhou na Chrudimsku. I tam šlo o „pomstu za mrtvého vojáka“. Rád bych věřil, že to byla jen nevhodná formulace myšlenky, nikoliv vojácky otevřené vyjádření typu „nandejte jim to, všechno je povoleno“ adresované klukům, kteří v Afghánistánu zůstávají. Nerad bych se za pár let dožil toho, že má vlast, Česká republika, bude čelit obvinění z válečných zločinů, spáchaných ve jménu „pomsty za mrtvé“.

Převzato se souhlasem autora.